

Preken i Fjellhamar kirke 21. mai 2009

Kristi himmelfartsdag

Kapellan Elisabeth Lund

Noen ganger opplever jeg Jesu nærhet.

Han møter meg når jeg opplever noe som minner om et hellig nærvær: kjærlighet, barmhjertighet, hengivenhet. Når jeg for eksempel henter døtrene mine i barnehagen, og en av dem springer mot meg med armene ut og roper av glede, blir jeg også møtt av Jesus. Med noe som kan oppleves som en ufortjent hengivenhet. Og når jeg kommer til barnehagen og en av jentene mine sitter i en krok og gråter fordi noen har vært slemme mot henne, så møter jeg også Jesus. Fordi han er de menneskene som trenger oss.

Jeg kan også oppleve Jesu nærvær mer som en sterk åndelig opplevelse i bønn, eller når jeg tar imot nattverden eller nå da Markus ble døpt.

Kan vi tro at det faktisk er Jesus som møter oss på denne måten?

Disiplene hadde vanskelig for å tro på Jesu nærvær etter at han var død og oppstått.

Han viste seg for dem flere ganger, og de ble både glade og forskrekket og lurte på om det virkelig kunne være sant. Jesus visste at de var usikre og derfor fikk de kjenne på naglemerkene i hendene og føttene hans, og han spiste for å vise dem at han ikke var en ånd.

Etter at han har spist litt stekt fisk mens de ser på, kommer det som er dagens prekentekst.

Det står skrevet hos evangelisten Lukas I det 24. Kapittel:

og han sa til dem:«Slik står det skrevet:

Messias skal lide og stå opp fra de døde tredje dag, og i hans navn skal omvendelse og tilgivelse for syndene forkynnes for alle folkeslag; dere skal begynne i Jerusalem.

Dere er vitner om dette. Og se, jeg sender over dere det som min Far har lovet. Men dere skal bli i byen til dere blir utrustet med kraft fra det høye.»

Så førte han dem ut mot Betania, og han løftet hendene og velsignet dem. Og mens han velsignet dem, skiltes han fra dem og ble tatt opp til himmelen.

De falt på kne og tilba ham. Så vendte de tilbake til Jerusalem i stor glede. Siden var de stadig i tempelet og lovpriste Gud.

Slik lyder Herrens ord

Vi forbinder kanskje denne historien med avreise, avskjed, forsvinning og fravær. At Jesus blir fjern eller helt borte.

Men det som skjer er tvert imot at han får et mye sterkere og utvidet nærvær. Himmelfarten er en forutsetning for at han kan være nær og tilstede overalt.

En gruppe mennesker i Jerusalem ser ham dra bort for å være tilstede i alles liv.

Veien opp, er Jesu vei ut i verden. Det er hans vei til oss.

Før Jesus blir tatt opp, løfter han hendene og velsigner disiplene.

Med de naglemerkede hendene.

Hendene som viser at han har gjort det han kom for.

Som viser at han elsker de han velsigner.

Framstillingen av Jesus på veggen bak alteret her i kirka er inspirert av himmelfarten. Og den forteller egentlig veldig mye om det Jesus har gjort for oss.

Vi ser at han kom som et menneske. Ble menneske for oss.

Vi ser sårmerkene, at han døde for oss.

Og vi ser av den seirende holdingen at han overvant døden og lever.

Han er den oppstandne som løftes opp. Vår Gud.

Og mens han løftes lyser han velsignelsen over oss.

Velsignelsen taler veldig sterkt om et nærvær, om Guds omsorg for menneskene og om et løfte om å alltid være med. Alltid.

I Matteusevangeliet kan vi lese det vi kaller dåpsbefalingen eller misjonsbefalingen, det Jesus sa like før han for opp. Den ble lest i sta før Markus ble døpt. Der sier Jesus at han vil være med oss alle dager inntil verdens ende.

Jesus garanterer for sitt nærvær før han drar.

Det er tydelig at disiplene tok imot denne velsignelsen. Det står at de vendte tilbake til Jerusalem i stor glede, og at de siden stadig var i tempelet og lovpriste Gud. De opplevde ikke det at Jesus dro som en avskjed. Men de ble gitt en annen måte å være sammen med ham på.

På Kristi himmelfartsdag kan vi si at frelseshistorien går over i en ny fase. Nå er Jesu oppdrag på jorda avslutta, og kirkens oppdrag skal begynne. Det er vi som er Jesu kropp på jorda nå. Det er vår oppgave. Å være kropp. Vi er Jesus sine hender og føtter.

Gud er her og Gud er nær. Det betyr også at når vi virkelig møter ham, blir vi ikke løfta vekk fra denne verden. Når vi vender oss mot Gud, blir vi vendt mot verden. Å være himmelvendt er å leve i verden med Gud. Det er å være virkelig tilstede i denne verden. For her er Gud.

Og når vi strekker ut en hånd mot menneskene rundt oss, når vi lever som Jesu kropp, får vi et glimt av himmelen.

Før Jesus blir tatt opp, får disiplene høre om at de skal få kraft. En kraft de skal vente på . Vi vet at de måtte vente i ti dager. Til pinsedag da de fikk Den Hellige Ånd. Det var det de trengte for å være kirke.

Den Hellige Ånd er Guds tilstedeværelse hos oss og i oss. Det er Ånden som gjør at Jesu legeme lever på jorda, fordi alle vi som er Jesu kropp har Ånden i oss.

I dag tok Den Hellige Ånd bolig i Markus da han ble døpt. Markus er nå en del av Jesu kropp. Gud har kommet helt nær ham, og vil aldri bli borte igjen.

Jeg opplever av og til Jesu nærvær, men jeg vet at han er nær når jeg ikke opplever det sånn også.

Fordi han har sagt det.

Vi kan få tro at han er i oss, og iblant oss, med sin Ånd, at han møter oss i det vi opplever og i de menneskene vi møter.

Fordi han har sagt at han er med oss alle dager.

Han møter oss i alle ting med sin velsignelse.

Ære være Faderen og Sønnen og Den Hellige Ånd, som var og er og blir én sann Gud fra evighet til evighet.